

ført den civile befolkning. Særlig gribende var mødet med børnene i nogle opsamlingslejre, Red Barnet havde oprettet. Der sad de i hund-redvis, de små levende skeletter, som vi kendte dem fra billederne. Nogle lå apatisk på jorden under halvtagene af blik og ventede tydeligvis på at dø. De var kommet for sent frem. Andre trængtes om de store tønder rundt på pladsen, hvor den særlige majsgrød blev øst op til dem i deres små skåle, som de hver især blev udstyret med, når de ankom til lejrene. Der blev holdt øje med deres vægt, for når de nåede op på 80 pct. af normalvægten, måtte de ikke få mere mad her. Den skulle reserveres til de helt elendige, som der kom stadig flere af hver dag. Så måtte de finde andre steder hen, måske et af de bospisningssteder, andre nødhjælpsorganisationer drev rundt i byen. Tænk at skulle sende de børn væk.«

Kl. 11.35

Vi har skam nok i livet til ikke at lade os hylde af rockstjerner, når vi skærer ned på Danmarks bidrag til verdens fattigste. Vi har i det hele taget et andet syn på den sag, som for resten hænger fint sammen med den måde, hvor på vi opbyggede et stærkt velfærdssamfund. Og til dem, som i dag ønsker at være mere socialdemokratiske end Socialdemokraterne: Prøv at lytte til følgende formaning fra starten af sidste århundrede. Den lyder:

»Du være den Fattiges Værner, /du være de Riges Ris. /Da får du ej Ordner og Stjerner, /men bævende Læbers Pris.«

Det vil såmænd også være den eneste belønning, vi vil få fra verdens fattigste, hvis vi yder et anstændigt bidrag til dem, og vi afsætter med glæde 1,5 mia. kr. mere næste år til verdens fattigste.

For resten: Den udenrigsminister, jeg citerede, var Uffe Ellemann-Jensen.

Formanden:

Der er nu en række korte bemærkninger til ordføreren, og for god ordens skyld læser jeg dem lige op: Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Jens Rohde, fru Pia Kjærsgaard, hr. Peter Christensen, hr. Martin Henriksen, hr. Morten Homann, hr. Ole Sohn, hr. Høgni Hoydal, hr. Christian Wedell-Neergaard, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, fru Anne Baastrup og hr. Søren Espersen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Du være den Fattiges Værner« – hvis jeg havde haft et glas vand, som hr. Henrik Sass Larsen har nu, er jeg altså bange for, at jeg ville kløjes i det.

»Du være den Fattiges Værner« – jamen hvor er det, de penge til førtidspensionen skal komme fra? Det synes jeg lige hr. Henrik Sass Larsen selv skal bekendtgøre over for landets pensionister, dagpengemodtagere og førtidspensionister.

Er det ikke rigtigt, at der, hvor man vil finde de penge til førtidspensionisterne, er i satspuljen? Og hvor er det, de penge kommer fra? Jo, de kommer da fra landets fattigste, så det er da en skæg måde at være de fattiges værner på.

Jeg kan godt forstå, at det for det gamle Socialdemokrati er blevet lidt rustent at tale om lighed, men jeg er overbevist om, at vi i Enhedslisten har nok pædagogisk snilde til at forklare det gamle parti, hvad lighed drejer sig om, og hvordan man er de fattiges værner. Det er man ikke ved at tage penge fra førtidspensionisterne for at give de samme penge tilbage til dem.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu har Enhedslisten og de partier, som ligger forud for Enhedslisten, gennem årene givet mange gode råd, og det har aldrig været godt nok, når vi andre har lavet noget. Jeg tror, at man vil kunne finde ud af, at alt, hvad vi har vedtaget af lovgivning, alt, hvad vi har vedtaget af reformer, og alle de fremskridt, vi har lavet, har Enhedslisten fra starten af været imod, indtil de er blevet gennemført, men så var det godt nok, og så var det noget, der ikke måtte laves om.

Socialdemokratiets historie er den modsatte af Enhedslistens og den yderste venstrefløjs historie. Vi har skabt konkrete resultater til fordel for netop de fattige i samfundet; vi har skabt et samfund, som er meget lige, og vi har skabt et succesfuldt velfærdssamfund. Det er vores fortjeneste sammen med andre partier i dette Folketing, som har påtaget sig et ansvar. Det står vi sådan set ved, og vi går gerne den vej skridt for skridt en gang til.

Hvad angår satspuljen, har den pulje altså eksisteret i mange år, og vi står ved det forlig og vil fortsat stå ved det forlig, der er indgået om satspuljen. Det har vi ingen som helst problemer med.